

mange Grene af Statsstyrelsen, og dertil kunde da naturligt knyttes de yderligere Skridt, som man maatte finde sig foranlediget til. Derimod behøver man aldeles ikke at vende sig til et Middel, hvorved man udsætter sig for fuldstændig at forvanske Statsrevisionens Natur og Karakter og at bringe den ind paa Omraader, der ligge ganske udenfor det Omraade, som Grundloven har bestemt. Jeg haaber nu ligesom den ærede Ordfører, at Forslaget under Nr. 32 vil ved denne Behandling gaa igjennem. Da man ved 2den Behandling optog dette Affnit, skete det vistnok for en væsentlig Del under Indtrykket af en vis Misstemning mod Oверformynderiet, fremkaldt ved forskellige Oplysninger, der fremkom her, og som tog sig ud, som om man fra Oверformynderiets Side ikke fyldbestgjorde det Formaal, som man havde sat sig ved Loven af 26de Mai 1868. Jeg tror imidlertid, at efter de senere fremkomne Oplysninger maa disse Klager ganske bortfalde. Naar man ved 2den Behandling navnlig saa stærkt har ført Besværgelse over, at 400,000 Rbd. af Landets Midler kom her ind og bleve indsatte i Privatbanken istedetfor at udlaanes, da er det, som det tilstrækkeligt er oplyst, og som jeg under en anden Sag forleden Dag tillod mig at fremhæve, Noget, der beror paa en fuldstændig Misforstaaelse, idet der i Virkeligheden Intet var at udlaan. Disse 400,000 Rbd. var Oверformynderiet nødfaget til at tilbageholde for at imødegaa de Udbetalinger, som kunde fordres af det, og Oверformynderiet vilde ikke engang med denne Sum kunne have klarat sig, hvis alle de dertil Berettigede havde fordret deres Kapitaler udbetalte. Naar der ligeledes fra et æret Medlems Side fremkom en Bemærkning om, at man saa af Oверformynderiets sidste Bekjendtgørelse, at det havde lidt Tab ved forskellige Udlaan, saa fremtræder det nu klart, hvad der forresten længe har ligget for, at disse Tab, som forøvrigt endnu slet ikke ere lidte, ingenlunde hidrøre fra den nye Ordning, men hidrøre — om de overhovedet indtræde — fra Panter, som Oверformynderiet har maattet overtage fra de tidligere stedlige Oверformynderier, der paa mange Steder ikke vare saa noteregnende med

Sikkerheden, som ønskeligt kunde være. Jeg tror, at den hele Mistillid til Oверformynderiet og navnlig den Frygt, der er for, at det skulde begunstige Hovedstaden ved Udlaanene, er saa ubegrundet, som Noget kan være, naar man ser, at Oверformynderibestyrelsen, som jeg forleden Dag fremhævede, ved Udlaan af de kjøbenhavnske Midler slet ikke udelukkende søger de kjøbenhavnske Eiendomme, men tværtimod har udlaaet en Trediedel og en Fjerdedel deraf, nemlig omtrent 2,300,000 Rbd. i Landeieendomme. Under disse Omstændigheder er der dog virkelig ingen Grund til at tro, at Oверformynderibestyrelsen skulde ville tvinge de Midler, der komme ind fra Landet, til at anbringes i kjøbenhavnske Eiendomme; navnlig da det Modsatte udtrykkeligt er foreskrevet i Loven, og da Oверholdelsen af dette Bud er let at kontrollere. Ligesom jeg derfor tror, at de Anter, man har fremført mod Oверformynderibestyrelsen, maa forstumme efter de Oplysninger, der ere fremkomne, saaledes haaber jeg ogsaa, at selve den Uvillie, man synes at nære mod hele den Indretning af Oверformynderivæsenet, som man gav i 1868, vil forsvinde; thi deri maa jeg være enig med det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), at det virkelig er for tidligt at dømme den nuværende Oверformynderindretning, der kun har virket i eet Aar efter en overordentlig vanskelig Omordning; men navnlig synes det mig urimeligt at fremkomme med saadanne Anter fra dette Things eller overhovedet fra Rigsdagens Side, da Rigsdagen for saa Aar siden har næsten med Enstemmighed i begge Things vedtaget Oверformynderiloven. I Landsstinget gif Oверformynderiloven, hvis jeg ikke huller feil, igjennem med Enstemmighed, og uden at der fremkom Forslag til nogensomhelst anden Ordning end den, der vedtoges. I Folkethinget fremkom der heller ikke et eneste Forslag til en anden Ordning end den, der vedtoges. Ved den tidligere Behandling her i Thinget i 1864—65 var der ganske vist fremkommet forskellige Forslag til en anden Ordning; saaledes havde det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og flere Andre stillet Forslag om at henlægge Bestyrelsen til Bær-